

madrileñes la costum de no coure en los seus foguers mes que *garbansos*. Els dilluns li donen á vosté puchero en *garbansos*; els dimats *garbansos* en puchero; els dimecres *garbansos* a-soles; els dichous solen traurelos en un plat; els divendres, com es dia de dichuni, en casola; els disaptes en perol; y els dumenches en un. . . . cuerno—

Mes clar, y en una paraula,
Tingues ó no tingues gana,
No hiá un dia en la semana
Sinse els *garbansos* en taula.

Y no creguen vostes c' asó es alguna men-
chá del atre mon, ó alguna pepitoria que fá
els morros lluentis com la cansalá ransia; no
siñor, *nada de eso*—

Que aixina en bones raons,
Sinse cuentos ni romansos,
Els madrileños *garbansos*
Son com els nostres sigrons.

EL FRET.

Esta sí que es moda, que está ara per este terreno en tot lo plé y en tota la forsa. Es molt dolsa, porque no mes de pensar en ella hiá qui es chupla els dits y balla en un peu.

Asi diuen *frio*, y per lo regular el porta tot lo mon en cuansevol puesto; pero s' estila mes en les mans, y en los peus, y sobre tot en la punteta del nás. En esta part se usa de diferents colors: hiá qui el porta roch, hiá qui el porta blau, hia també á qui li agrada mes